

תמיד בעונות שאר בני הדור ובפרטות בענין קרי והוצאת זרע לבטלה ר"ל כי הטיפה ראוי להיות גוף נוצר ממנה והי' נכנס לתוכה נשמה והטיפה יורד והמוח שהוא סוד המחשבה וממשיך מיד אל הטיפה והיא נשמה ממקום שהנשמות נחצבות משם וכאשר הנשמה יורדת ואינה מוצאת גוף אדם לכונו בתוכה היא יורדת לקליפות ומלבישים לה גוף קליפתי ונעשה מהנשמה משחית ר"ל ומתגדל תמיד ואילו הן נגעי בני אדם ובמות האדם הם רצין אחריו וצועקין אבינו ויש להם רשות לעשות עמו מה שלבם חפץ הערות הגה"צ מו"ה משה יודא כץ זצ"ל הי"ד

הכפירות והבלבולים ומחמת זה לא יוכל לשוב, אבל אם הוא רוצה לחוס באמת על נפשו להציל נפשו מן השאול תחתית, ישליך ויסלק שכלו לגמרי כאלו אין לו שום שכל ודעת כלל ויסמוך על אמונה לבד ויאמין באמת בהשי"ת ובצדיקים אמתיים בודאי יזכה לשוב אל ד' וירחמיהו ואל אלקינו כי ירבה לסלוח, כי עיקר התשובה על פגם הברית הוא שיתגבר ויתחזק בכל עוז ויעתיר ויפציר להשי"ת הרבה בתפלות שיזכה לאמונה שלמה כי עיקר הפגם שלו הוא באמונה וע"כ עיקר תיקונו הוא ע"י אמונה, והעיקר שישליך לגמרי כאלו אין לו שום שכל כלל ויתחזק באמונה שלמה לבד בהשי"ת ובצדיקים בתכלית הפשיטות כדרך ההמון עם שיש להם אמונה שלמה בלי חכמות כלל ואז יזכה לתקן כל פגמיו בודאי בלי ספק ויזכה לתשובה שלמה עכ"ל. (שם אות ל"ה).

בקיצר של"ה (קדושה אות ח"י) חישב בין תיקוני פגם ברית, לאכול משירוי המוציא ופי' בכף החיים או"ח סי' קס"ח ס"ק קל"ז עפ"ד הס"ח סי' תתפ"ח שכ' מן המוציא הי' משאיר מעט ואכלו לאחר סעודה או יבש או במשקה על שם שיהא טעם של המוציא בפיו, וכתוב וברוך סנאך ומשארית, שירי מאכל, וכתוב (יואל ב' י"ד) והשאיר אחריו ברכה ע"ש, ובשלה"ק קדושה (ד"ה הרי) בשם האגור צריך אדם לאכול הפת שבצע בה המוציא קודם שיאכל פת אחר כדי שיאכלנו לתיאבון והוא מדברי השבולי לקט, וסיים ומ"מ ישאיר מעט לאכול בסוף האכילה כדלעיל בשם ס"ח ע"ש, וכ' עלה הכף חיים וז"ל אמנם מדברי האר"י ז"ל לא משמע הכי כנזכר אלא אדרבא משמע דהתיקון הוא שיאכל כל הפרוסה בתחילה ואנו אין לנו אלא דברי האר"י ז"ל, ומיהו הרוצה לקיים מאמרם ז"ל יש לשייר מכיכר שבירך עליו לאכלו באחרונה עכ"ל, והיינו דלפי דעת האר"י ז"ל צריך להיות פרוסת המוציא רק ככזית וזאת יאכל תיומ"י לאחר ברכת המוציא, אולם להנהיג לפרוס פרוסה גדולה יותר הרבה מכזית או בודאי מקום יש לקיים שניהם כמובן. ובס' דרך סעודה למוהר"מ פאפירש ז"ל כתב מעט מפרוסת המוציא ישאר עד גמר האכילה לאכלו על השובע כדי שישאר טעם המוציא בתוך פיו באחרונה כמו אפיקומן ע"ש.